

Programnotis:

Bone er basert på følgende sitat fra Antonin Artaud's *Pour en finir avec le jugement de dieu*:

*To exist one need only let oneself be...
not be afraid to show the bone,
and to lose the meat in the process.*

Med *Bone*, forsøkte jeg å skrive et stykke som utforsket musikalsk form og måten dette danner grunnlaget for en musikalsk opplevelse. Jeg begynte med å skrive et fem og et halvt minutter langt stykke, basert på veldig lite materiale. Dette materialet hører vi først i korte utdrag; deretter blir disse variert og utviklet før vi, i slutten av stykket, hører hele materialet i sammenheng. I sin originale form inneholder dette materialet kun noter fra en C-dur skala.

Når det blir fremført, hører vi det originale stykket minst to ganger uten pause, spilt av én person på forskjellige harper. En av disse harpene må være stemt, mens de(n) andre skal omstemmes til et uspesifisert konfigurasjon som kan inneholde alle mulige toner/lyder. Musikeren må forsøke å spille hver repetisjon så lik som mulig det første stykket. Målet mitt er at formen på stykket vil fungere lik bra hver gang, uavhengig av måten harpene er stemt. Likevel, lytterens oppfattelse av formen vil være klarere jo flere ganger han eller henne hører den. Dette vil fullstendig forandre den musikalske opplevelsen – fra å lytte til det musikalske forløpet, vil lytteren høre etter hvordan formen henger sammen; hvor musikken følger forventningene deres og hvor den ikke gjør det. Slik vil den indre strukturen åpenbare seg.